

Vinterfåglar i Skåne

14-17 januari

I år lyckades jag komma med på Skåneresan. Det var särskilt glädjande i år då det är så mycket snö i Stockholmsområdet att det begränsar möjligheterna till skådning till matbord och ett fåtal andra tillgängliga platser. Det blev en så innehållsrik resa, att allt snart tenderade att flyta samman. För att hålla ordning på platserna och tiderna var jag tvungen att ta hjälp av andra resenärer. Hoppas jag fick det någorlunda rätt.

Vi möttes vid åttatiden på Centralstationen för att en knapp halvtimme senare komma iväg mot de sydligare nejderna. Redan på tåget fick vi de första arterna alltifrån havsörn till rödvingetrastar inte särskilt oväntat.

Vid tågstationen i Lund rusade ledarna Hasse Nordin och P G Larén iväg för att hämta minibussarna. Vi andra kunde komma igång med fågelskådningen direkt. Redan på stationen fanns de för oss stockholmare inte så vanliga råkorna. Sen tog det inte lång tid innan en elegant glada seglade över torget där vi stod.

Någon ropade "berguv", men den gången handlade det bara om de plastugglor som används för att skrämma fåglar från tak och balkonger.

Efter att ha stuvat in den omfattande packningen i de båda minibussarna for vi direkt iväg mot Ebbarp, Osby, där en blåstjärthona hade uppehållit sig en tid. Vi kom till en liten Astrid-Lindgren-by med gulliga små hus inramade av häckar och höga träd. Där var det ordentligt liv med många fåglar överallt. Jag drog mig själv mot en fågelmatning, medan huvuddelen av gänget rusade mot en stenmur för att studera buskagen kring en jordkällare. Och mycket snart kom glada rop om att blåstjärten hade visat sig. Flera såg den mycket bra, medan jag mest såg den som en skugga.

Sedan upp och iväg. Mot kvällen körde vi vidare till Hardeberga stenbrott. Till skillnad från tidigare på dagen blåste en bitande isvind över höjden där vi klev ur bussarna. Efter en kort promenad kom vi till ett staket där vi hade uppsikt över stenbrottet och omedelbart kom också Hoh, som en hälsning till oss från berguven. För säkerhets skull ropade uven sedan ytterligare

flera gånger som för att försäkra sig om att alla hade hört den. Middagen intogs på en trevlig kinakrog i närheten av vårt vandrarhem i Blentarps. På kvällen blev det artgenomgång i frukostrummet. Nästa morgon for vi iväg till Falsterbo för att plocka brandkronad kungsfågel, som rapporterats från Ljunghusen. Men icke. Den ville varken visa sig eller svara på upprepade uppspelningar av sången från mobiltelefonen. Efter en god stund blev det fika i Annas bageri. Själv valde jag att i stället söka mig ned till vassen nedanför, där det fanns rödhake och skägmes.

Iväg igen. Efter en lång färd kom vi till stäppörnsmarkerna i Skabersjö. I vår buss såg vi en stor fågel svinga sig över en granskogsdunge över en kulle. Den försvann dock så snabbt så att vi knappt hade något annat att gå på än att det var en riktigt stor fågel. Själv kom jag senare fram till att minnesbilden nog stämde med en glada, men säker är jag inte. Det blev ingen stäppörn den dagen och inte längre fram heller. Dock bjöd området på glador, orm- och fjällvråkar, tornfalk, duvhök, korsnäbbar och bergfinkar i stora mängder.

Den tredje dagen började på Skånes västkust, där vi besökte ett flertal lokaler. I Båstad fanns det som vanligt skrakar, men däremot inga alkor. Vidare till Lerhamn, där blåsten hade blivit nästan plågsam. Men nästan genast ropade Björn "falköga" Lindkvist ut skärpip och vattenpip, vilket bekräftades av andra som var välbekanta med arterna. De försvann först snabbt för att sedan återkomma och låta sig beskådas. Jag fick kryss på vattenpipen. Jag glädde mig åt att jag fick höra lätet ganska tydligt. Däremot var det svårare att studera utseendet någon längre stund. Där passerade också en vacker blåhökhanne, som for ut rakt över havet. En pilgrimsfalk passerade (naturligtvis upptäckt av Falköga Lindkvist). När ytterligare en trolig pilgrimsfalk passerade på vid Torekovs reningsverk (också upptäckt av Falköga) blev det diskussion om huruvida det kanske var en jaktfalk egentligen. (Jag lutade liksom flertalet åt pilgrimsfalk, trots att jag inte såg mustaschen.)

Som för att understryka sin upptäckarförmåga hittade snart Falköga en ny falk på en höförpackning mitt ute på ett fält utanför Mjöhult. Och den här gången var det verkligen en jaktfalk, ansåg alla. Den gjorde ett utfall mot en hare men var tydligen för mätt för att avsluta jakten och försvann bort. Dagen skulle avslutas med tofslärkan i Segeväng i Malmö stad, vilket gick som smort. Jag som hade sett många sånglärkor med relativt stora tofsar och undrat om jag skulle märka någon större skillnad, fick se att skillnaden verkligen var rejält stor.

Sedan vidare till ett storkhägn. Det hade visserligen redan blivit ordentligt mörkt, men det gick att åtminstone fyra storkar på ett stalltak utanför hägnet. Det kändes lite märkligt med sådan nattskådning. Sista dagen inleddes med skådning i Skanörs hamn, där vi ett tag trodde vi hade fått en alförräddarhona. Efterhand växte dock en övertygelse fram att den var felbestämd, vilket underströks också av andra skådare som dök upp senare och bara kunde hitta en lite annorlunda färgad svärta.

Sen blev det dock brandkronad i Ljunghusen och därpå kaffe i Annas bageri. Något senare fyllde vi på med kornsparv vid infarten till Kåseberga, en rejäl flock på hundratalet individer. Därpå Kåseberga hamn med alfågel, ejder, mm men framför allt en fruktansvärd blåst.

Fin avslutning blev det i Lund. Det hade rapporterats sex hornugglor i en tuja mitt i ett bostadsområde. Vi kom till ungefär rätt adress och ställde oss vid ett stort träd, som dock inte var en tuja utan en idegran. Flera tyckte sig se hornugglor i trädet, medan andra inte såg något. Till slut var vi några som började leta tuja i stället och minsann stod ett sådant träd inne på en gård. I denna jättetuja kunde vi se minst tre riktiga ugglor.

Märkligt att de höll till i ett så tätbebyggt område. Ugglorna blev en upplevelse, liksom de många rovfåglarna. Men den starkaste upplevelsen var nog ändå de otaliga bergfinkarna som i stora moln flög i och omkring bokskogarna.

Ülo Ignats

Min artlista:
(jag såg inte allt)

knölsvan	duvhök	koltrast
sångsvan	sparvhök	björktrast
sädgås	ormvråk	rödvingetrast
grågås	fjällvråk	dubbeltrast
kanadagås	kungsörn	kungsfågel
bläsand	tornfalk	brandkronad kungsfågel
snatterand	jaktfalk	skäggmes
kricka	pilgrimsfalk	entita
gräsand	sothöna	blåmes
brunand	rödbena	talgoxe
vigg	skrattmå	nötväcka
bergand	fiskmå	trädkrypare
ejder	silltrut	skata
alfågel	gråtrut	kaja
sjöorre	havstrut	råka
svärta	tobisgrissla	kråka
knipa	tamduva	korp
salskrake	ringduva	stare
småskrake	turkduva	gråsparv
storskrake	berguv	pilfink
smålom	hornuggla	bofink
smådopping	spillkråka	bergfink
skäggdopping	större hackspett	grönfink
storskarv	toflärka	grönsiska
toppskarv	ängsfiplärka	gråsiska
gråhäger	skärpiplärka	mindre korsnäbb
vit stork	vattenpiplärka	domherre
röd glada	sidensvans	gulsparv
havsörn	gårdsmyg	kornsparv
blå kärrhök	rödhake	blåstjärt